

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זיכה לו על ידי אחר, ושתק ולבסוף צווח - באנו למחלוקת רבן שמעון בן גמליאל ורבנן	רב נחמן בר יצחק:										■	
הכותב נכסיו לאחר והיו בהן עבדים, ואמר הלה אי אפשי בהן, אם היה רבן שני כהן - הרי אלו אוכלין בתרומה	דתניא: [ת"ק]									◆	■	◇
כיון שאמר הלה אי אפשי בהן - כבר זכו בהן יורשין	רבן שמעון בן גמליאל:									◆	■	◇
ות"ק, אפילו עומד וצווח	והוינן בה:									⚡	■	
בצווח מעיקרו דכולי עלמא לא פליגי דלא קני, שתק ולבסוף צווח - דכולי עלמא לא פליגי דקני, כי פליגי - שזיכה לו על ידי אחר ושתק ולבסוף צווח	רבא, ואיתימא רבי יוחנן:									!	■	◇
מדשתיק קנינהו, והאי דקא צווח - מהדר הוא דקא הדר ביה	דתנא קמא סבר:									■	!	■
הוכיח סופו על תחלתו, והאי דלא צווח עד השתא - דסבר: כי לא מטו לידי מאי אצווח.	ורבן שמעון בן גמליאל סבר:									■	!	■
שכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני, ושלש מאות לפלוני, וארבע מאות לפלוני - אין אומרין כל הקודם בשטר זוכה, לפיכך יצא עליו שטר חוב - גובה מכולם, אבל אמר תנו מאתים זוז לפלוני, ואחריו לפלוני, ואחריו לפלוני - אומרין כל הקודם בשטר זוכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו.	תנו רבנן:										■	◇
שכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני בני בכור כראוי לו - נוטלן ונוטל את בכורתו, אם אמר בבכורתו - ידו על העליונה, רצה נוטלן, רצה נוטל בכורתו	תנו רבנן:										■	◇
ושכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני אשתי כראוי לה - נוטלתן ונוטלת את כתובתה, אם אמר בכתובתה - ידה על העליונה, רצה נוטלתן, רצה נוטלת כתובתה											■	◇
ושכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני בעל חובי כראוי לו - נוטלן ונוטל את חובו, ואם אמר בחובו - נוטלן בחובו.											■	◇
משום דאמר כראוי לו, נוטלן ונוטל את חובו? ודלמא כראוי לו בחובו קאמך											⚡	
הא מני? רבי עקיבא היא, דדייק לישנא יתירא	רב נחמן, אמר לי הונא:										!	
ולא את הבור ולא את הדות - אף על פי שכתב לו עומקא ורומא, וצריך ליקח לו דרך, דברי רבי עקיבא	דתנן: [רבי עקיבא]									◆	■	!
אין צריך ליקח לו דרך	חכמים:									◆	■	!
ומודה ר"ע, בזמן שאמר לו חוץ מאלו - שאינו צריך ליקח לו דרך	[רבי עקיבא]										■	!
אלמא, כיון דלא צריך וקאמר - לטפויי מלתא קאתי											■	!
הכא נמי כיון דלא צריך וקאמר - לטפויי מלתא קא אתי.												!
שכיב מרע שאמר מנה יש לי אצל פלוני - העדים כותבין אף על פי שאין מכירין, לפיכך כשהוא גובה - צריך להביא ראיה, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◆	■
אין כותבין אא"כ מכירין, לפיכך כשהוא גובה - אין צריך להביא ראיה.	חכמים:										◆	■
אין כותבין	רב נחמן, אמר לי הונא: תנא, רבי מאיר:										◆	■
ואף רבי מאיר לא אמר אלא משום בית דין טועין.	חכמים:										◆	■
הלכתא: אין חוששין לבית דין טועין.	רב דימי מנהרדעא										■	◇
ומאי שנא מדרבא											⚡	
אין חולצין אלא אם כן מכירין, ואין ממאנין אלא אם כן מכירין, לפיכך כותבין גט חליצה וגט מיאון ואע"פ שאין מכירין משום דחוששין לב"ד טועין	דאמר רבא:										⚡	◇
לא, ב"ד בתר בית דינא לא דייקי, בית דינא בתר עדים דייקי.											!	◇
האב תולש ומאכיל לכל מי שירצה, ומה שהניח תלוש - הרי הוא של יורשין.											■	
תלוש - אין, מחובר - לא											⚡	